

ERŐS VÁR

AMERIKAII MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

XXXII. ÉVFOLYAM

1968. NOVEMBER

8. SZÁM

ÁDVENTI KAPUNYITÁS

“Ti kapuk, emeljétek fel fejeteket és emelkedjétek fel örökkévaló ajtók, hadd menjen be a dicsőség királya.”

A 24. Zsoltárból hangzik felénk az ádventi felhívás. Csendes kérés van benne és szelíd sürgetés. Úgy hangzik, mint a haza érkező férj szava feleségéhez: “Ma estére vendég érkezik. Készülj fel fogadására.”

CSENDES FELSZÓLÍTÁS

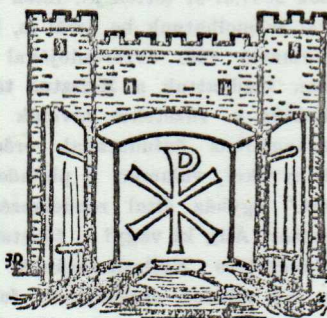
Ádvent évről évre visszatérő csendes felszólítás: *Készülj fel a Jézussal való találkozásra!* Új egyházi esztendő kezdődik. Vasárnapok és ünnepek istentiszteleti alkalmai, a megterített úrvacsorai asztal, a Biblia üzenetének közös vagy magános keresése, gyülekezeti bibliaórák és családi házi áhítatok, mind a Krisztussal való közösségünket munkálják. Ádvent újból és újból megerősíti az Údvözítő ígérteit: “Én tiveletek vagyok a világ végezetéig!” Jövele biztos tehát. Szavát meg nem másítja. Biztosan számítani lehet érkezésére. Minden azon fordul meg tehát, hogy miképpen készülünk fel fogadására most ádventben, majd az egyházi év minden alkalmán, amikor találkozunk vele.

Templomaink oltárát ádventben lila oltárterítő borítja. A bűnbánat jelképe ez. Sok ádvent van már mögöttünk. Sok elmulasztott alkalom. Hiszen nem mindig éltünk az újradékedés drága lehetőségével. Ezért kell bűnbánatot tartanunk, Krisztus készséggel várta, hogy bebocsássuk, de az ajtó sokszor zárva maradt előtte. Vagy olyan kicsit nyílt csak ki hogy nem tudott bejönni hozzánk.

Most megint új kezdet áll előttünk. Legyen ez az ádvent kapunyitás az életünkben, az Istentől adott új kezdet megragadása.

KEMÉNY PARANCS

Ádvent nemcsak csendes felszólítás, hanem kemény parancs is. Nemcsak lehetőségünk van a Jézussal való találkozásra, hanem *elkötelezé-*

sünk is. Számba kell venni, hogy ki az, aki érkezik hozzánk. A 24. Zsoltár írója még csak így ismeri: “Dicsőség királya”. Mi már így tiszteljük: Megígért Messiás. (Képünkön a kitért ajtóban nevének görög kezdőbetűi láthatók: “Christos” — “Krisztus”) Isten Fia, akinek érkezésére Izráel népe évezredek óta várakozott. Megérkezésekor magával hozta Isten királyi uralmát. Benne a menny érkezett le a földre. Meltó hát, hogy kitérüljön előtte a szív.

Mit jelent ez a szív-kitérés? Alázatosságot. Ez az egyetlen út, amin Isten Fia elérkezhetik hozzánk. Az alázatosság az a szétárt kapu, amin át Jézus Krisztus megérkezhet közénk. Akkor kezd ez az alázat ébredni az emberben, ha számba veszi, hogy Krisztusban kicsoda érkezik meg

hozza, ki akar találkozni vele. Az örökkévaló Isten. Akinek nem méltó hajlék a mi szívünk és mégis felénk jön. Nem is ideig-óráig tartó vendégeskedésre csupán, hanem örökkévaló együttlakásra. Azért kell előtte feltárni szívünket, mert nem üres kézzel jön. Drága ajándékai vannak. Ezeket csak akkor tudja átadni nekünk, ha helyet készítünk. Egyszerű dolog ez a helykészítés is. A gyermekek karácsony előtt várakozással és reménykedéssel telt szívvel készülnek fel az ünnep érkezésére. Amikor reménységük valósággá lesz, tágranyílt szemmel csodálkoznak. Nekünk is csak ennyit kell tenni. Várakozással és reménykedéssel kell tekinteni az elkövetkezendő egyházi esztendő felé. Amikor megkapjuk Isten ajándékait, boldogan csodálhatjuk Istenünk nagy szerezteit.

BÍZTATÓ ÍGÉRET

Ádventkor nemcsak csendes felszólítás, kemény parancs, hanem biztató ígélet is hangzik felénk. *Jön hozzánk Krisztus!* Szüntelenül útban van felénk a mi Messiásunk! Ajtónk előtt áll. Bizony, nem könnyű kitérni előtte az ajtót. Milyen sokszor hasonló Ő a váratlanul, rossz időpontban érkezett vendéghez. Jön és nincs rendben az otthonunk. Jön és nincs mivel fogadni. Milyen kellemetlen az ilyen vendéglátás. Alázatra lenne szükség. De olyan nehezen tud a szív megalázkodni. A csüggedésre mégsincs ok. Hiszen amikor Jézus jön, megajándékoz az alázattal. Jelenlétében formálódunk alázatossá. Jön és megtisztítja a szívünket. Mint az a vendég, aki otthonosan érzi magát nálunk s váratlan érkezésekor maga segít rendbe ten-
(Folytatás a 2. oldalon)

A MAGYAR KONFERENCIA KÖZGYÜLÉSE

(Folytatás) — A KEDDI BEFEJEZŐ ÜLÉSSZAKON hangzott el **Bernhardt Béla** előadása: Az LCA atlantai határozatairól. Kiemelte az "egyes háborúk" elleni lelkiismereti alapon való tiltakozás határozatbani jóváhagyását (az LCA határozat egyedülálló e téren, mert a többi országos ev. egyház közgyűlése hasonló javaslatokat elvetett), valamint a szociális téren hozott határozatokat, továbbá a vallásszabadságnak az egyházunk részéről való olyan értelmezését, mely szerint az ateisták véleménynyilvánítása előnyben részesülne a hívők megnyilatkozása felett. Az előadást követően több hozzászóló megállapította, hogy az LCA vezetéke mindinkább liberális irányban tolódik el.

Buthy Dénes buffalói lelkész, aki torontói gyülekezetünket is gondozza, bejelentette, hogy az LCA kelet-kanadai egyházkerülete még nem hozott érdemleges döntést a torontói gyülekezet elismerésével kapcsolatban. Közölte, hogy a gyülekezet vezetősége a korábbi egyházkerületi tagság "felújítását" fogja kérni.

Ezután a közgyűlés meghallgatta **Brachna Gábor** tanulmányát: A holnap lelkipásztora címmel. A tanulmány felölelte az előadó személyes tapasztalatait és kutatásainak eredményét a magyarországi és amerikai lelkészképzés sajátosságairól, annak jelenlegi irányairól és a jövőbe kivetíthető olyan tényezőkről, melyek az új lelkész-nemzedéket formálják. A hozzászólók elismeréssel nyilatkoztak az alapos tanulmányról.

A tárgysorozat következő pontját az ERŐS VÁR jelentése képezte, melyet **Ju-**

hász Imre szerkesztő-kiadó terjesztett elő. Közölte, hogy bár a lap még csak 32. évfolyamában jár, tulajdonképpen már 1932-ben indult meg (1952—1957 között szünetelt) s így a világ legrégebbi olyan folyóirata, amely magyar evangélikus hívek számára íródik. (A budapesti Evangélikus Élet 1935-ben indult meg, a Harangszót s más régebbi lapokat a rendszer elnémitotta.) Sok olvasónk levele bizonyítja, hogy a lap kedvező fogadtatásra talál. A külföldi magyar sajtó problémái nálunk is megvannak, de kevésbé nyomasztó módon. Az ERŐS VÁR megjelenési példányszámát októbertől kezdve 1100-ra emeljük fel. Anyagiakban a lap előfizetések, adományok és az iratterjesztési bevétel révén majdnem önfenntartó. Az egyes előfizetők hátraléka folytán még fennálló némi deficit fedezéséért az AMEK pénztárát illeti köszönet. **Dr. Lelbach Antalné**, az ERŐS VÁR pénztárosa részletes jelentése szerint a legutóbbi közgyűlés óta eltelt 21 hónap alatt a lap összbevétele \$3008.82 volt, míg a kiadások 2941.57-et tettek ki. Isten iránti hálával számolhatunk be arról is, hogy a Reformáció 450. évfordulójával kapcsolatban kiadhattuk a **Krisztus tanúja** és a **Luther** c. füzeteket híveink hitének és evangélikus öntudatának erősítésére. E könyveket, valamint a philadelphiai "ev. ref." egyház által rendelkezésünkre bocsátott **Állj, ki vagy!** c. füzetet s az LCA Ünnepélyes Nyilatkozatának példányait a lap minden olvasójának folyamatosan megküldjük. — A közgyűlés **Juhász Imre** szerkesztő-kiadónak, **Egyed Aladár** főmunkatársnak, **dr. Lelbach Antalné** pénztárosnak s a lap valamennyi munkatársának jegyzőkönyvi köszönetet szavazott önzetlenül végzett kitűnő munkájukért.

Brachna Gábor főesperes elnöki jelentésében megemlékezett halottainkról: **dr. Franklin Clark Fry**, LCA elnökről, valamint **dr. Leffler Andor**, a Konferencia v. főesperese, ny. clevelandi lelkész haláláról. E pontnál a közgyűlés határozatot hozott, hogy a Konferencia 100 dolláros adománnyal járuljon hozzá az LCA Fry-emlékalapjához. A jelentés további része foglalkozott a világban szétszórta magyar evangélikus gyülekezetek életével, méltatta **Láng Ferenc** megbízott lévita tevékenységét a torontói gyülekezetben, valamint közölte, hogy a magyar egyház meghívására a közeljövőben Magyarországra utazik. Megemlékezett végül **Asbóth Gy-**

la 40, Varga László 50 és Egyed Aladár 55 éves lelkészi jubileumáról, valamint arról, hogy **Kiss Samu** ny. nagybarát-falui lelkész Clevelandban telepedett le s az ottani Első Egyháznál végez kiegészítő szolgálatot.

Az idő előrehaladottsága miatt a közgyűlés eltekintett az előző jegyzőkönyv felolvasásától.

Dr. Lestyán János, a Konferencia pénztárosának jelentése szerint: Egyenleg 1966. nov. 11-én \$324.43, bevétel 1968. augusztus 10-ig 527.25, kiadás 423.11, egyenleg 1968. aug. 10-én 428.57. A gyülekezetek részéről történt befizetések a fenti 21 havi időszakban:

Chicago	14.00
Cleveland Első	175.00
Cleveland Nyugat	213.78
Detroit	25.00
Pittsburgh	65.00
Toronto	20.00

A pénztárkönyvet s mellékleteit **Ormai János** és **Tessényi Kornél** ellenőrök vizsgálták felül s kifogástalan rendben találták.

A következő, 1970-ben tartandó közgyűlés helyét és idejét a tisztikar állapítja meg.

A keddi ülészak s egyben az Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia ezidei közgyűlése du. 1/2-kor **Ormai János** esperes, bethlehemi lelkész zárómádságával ért véget.

JUHÁSZ IMRE

AZ EGYHÁZ HÍREI

AUSZTRÁLIA

● A 115,000 lelkes ev. egyház októberi biennális országos közgyűlésén újválasztották a vezetőséget. Elnök **Dr. Max Lohe**, alelnök **Dr. Harold Koehne**. Ők voltak annakidején az elnökei annak a két ev. egyháznak, amelyből egyesülés útján 1966-ban létrejött a "Lutheran Church of Australia".

SPANYOLORSZÁG

● Kormányengedéllyel kiadásra kerül **Luther Márton** életrajza. A könyv előszavát a helyi Jézustársaság egyik vezetője írta.

SVÉDORSZÁG

● Szeptemberben tartották meg a második nemzetközi ev.—r. k. kongresszust. Az első ilyen találkozó 1967 novemberében Svájcban volt. A téma "A világ és az egyház az Evangélium fényében". Résztvett a megbeszéléseken többek között **dr. Vajta Vilmos**, az EVSZ strassburgi ökümenikus intézetének a professzora is.

ÁDVENTI KAPUNYITÁS

(Folytatás az 1. oldalról)

ni a lakást csak azért, hogy kellemtelen érzésinktől megszabadítson. Semmi akadálya nincs hát annak, hogy kitárt kapuval fogadjuk Őt. 720. énekünkkel így hívogassuk:

Ó, jöjj, megváltó Jézusom,

A szívem néked megnyitom.

Tevéled tér be gazdagon

Az élet és az irgalom.

Szentlelked által járj velünk,

Míg hozzád mennybe érkezünk,

S ott mondunk majd neked

Dicsérvő éneket.

F. Z.

Aduventi gondolatok

Várakozás — megérkezés... reménység — beteljesülés, így egymásután leírva mily sok boldog ígéret rejlik bennetek!

Várakozás! Várni egyik napról a másikra, abban a boldogító hitben, hogy a váravárt boldog nap egyszer csak elérkezik... Lemondani a máról a holnapért abban a tudatban, hogy minél többet várok és szenvedek eljövendő boldogságomért, annál nagyobb, nemesebb, értékesebb lesz az számomra... Számlálni reánk erőltetett nyugalommal az egymást gyorsan váltó nappalokat és éjszakákat s a rohanó időben nem arra gondolni, hogy minden tovashanó nap az életünkéből elrabol egy részt, hanem csak arra, hogy minden nap közelebb leszünk a megálmodott célhoz...

Várakozás, óh milyen sejtelmes, nyugtalan örömök forrása vagy!

Reménység! Minden nap nagyobb meggyőződéssel remélni, hogy imádságunkat meghallgatja az Úr... Reménykedni az ígéret beteljesülésének szívárványhídja alatt, hogy rajta keresztül bemehetünk a Boldogság városába...

Reménység, óh milyen csodálatos isteni adomány vagy te a megpróbáltatások esztendeiben!

Földi várakozás és földi reménység, milyen sokszor csalatkoztunk bennetek!

Várakozás-megérkezés nélkül... reménység-beteljesülés nélkül: menynyi bánat, tragédia van elrejtve bennetek!

És mintha a tengernyi csalódás magában nem lenne elég. Az ádventi napokban a december vége felé kullogó napok — mint a nagy óra a várakozók részére megnyitott pályaudvar érkezési oldalán — könyörtelenül hirdetik: "az idő rövidre van szabva"... "elmúlik a világ ábrázata..." És reádöbbenünk, hogy egy-egy évvel újra fogyott a várakozás ideje, ezentúl még várakozni is kevesebb ideig lehet, érezzük, nagyot fogyott a reménység beteljesülésének földi lehetősége, mert egy évvel közelebb jutottunk a sírhoz.

Testvér, ne idegenkedj tőlem, mert én is szenvedő társad vagyok. Sok-

szor mentem el én is a várakozás érkezési oldaláról haza csalódottan...

De testvér, ne csüggedj! Szomorú ádvent boldog karácsony felé mutat. Jer, fogd meg a kezem és menjünk Betlehembe! Szívedben ott ég napkeleti csillagként a boldogság utáni vágy és vezet Betlehem felé. Testvér menjünk Betlehembe! Vigyünk ajándékot is! Azt mondod, hogy nincs semmid, csak csalódott, fáradt, beteg szíved? Hiszen épp ez kell az Úrnak! Szent vérével lemossa róla a bűnt és ha megtisztította, karácsonyi ajándékkul varázsígeket ír reá. Azt, hogy úgy szerette Isten a világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta, hogy senki, aki őbenne hisz el ne vesszen, hanem örök élete legyen". Azt, hogy a "a háborúság békeséges tőrést nemz, a békeségtűrés pedig

Önvizsgálat

November 30-án befejeződik az egyházi esztendő és szükséges dolog mindenki számára a komoly önvizsgálat az elmúlt esztendő felett. Mivel pedig életünknek legnagyobb erőforrása az imádság, jó lesz, ha imádságos életünket vizsgáljuk felül.

Először azonban olvassuk el 1 Mózses 18:26-33-at. Ez a rész egy imádság történetét mondja el, azt, hogyan éli az ember imádságos életét.

Megtanuljuk ebből az igéből, hogy az imádság formája: beszélgetés Istennel, de úgy, hogy ezt a beszélgetést mindig az Isten kezdi és az ember felel reá. Ez azt jelenti hogy bár kegyességi életünkbe beletartoznak a szent szokások, de ne csak akkor imádkozunk, mikor az óramutató valahová odaér, hanem akkor is, mikor a benső indítás nyilvánvalóvá teszi, hogy imádkoznunk kell. Nem tarthatunk hivatalos órát Isten számára, hanem mikor gerjedezni kezd a szívünk — jelezve, hogy Isten beszélni akar velünk — nekünk erre a beszélgetésre mindig boldogan kell készen állanunk.

Az imádságban sohasem szabad Istennel pajtáskodnunk, hanem mindig tisztelettel beszéljünk, ahogyan Ábrahám beszélt Istennel:

próbatételt, a próbatétel pedig reménységet, a reménység pedig nem szégyenít meg."

Testvér, menjünk Betlehembe, Annak jászolához, aki maga a Szeretet reménységének teljessége, s aki a Szeretet ünnepén megtanít a boldogság titkára, arra, hogy a Szeretet "mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr". Ezzel a tudattal újra elindulhatok lelki életem pályaudvarára várni... várni... újra felöltözhetem a reménység ruhájába és újra tudok hinni, bízni, várni, szenvedni, küzdeni s ha kell meghalni is, mert tudom, érzem, hogy Ő szeret engem, hogy én szeretem Őt s összekapcsolódó életünk-re a Szeretet ünnepének szentestéjén a legfelségesebb angyali kórus mond áment a Szeretet himnuszával: "Most azért megmarad a hit, remény, szeretet e három, ezek között pedig legnagyobb a Szeretet!"

(ea)

"Immár merészkedtem szólni az én Urámnak, noha én por és hamu vagyok." (27) "Kérlek ne haragudjék meg az én Uram, ha szólok." (30)

"Ne haragudjék, kérlek, az én Uram, ha szólok még ez egyszer." (32)

Az imádság lelkisége az alázat. Alázatosság nélkül nincs imádság.

Milyen volt imádságunk tartalma az elmúlt évben? Ne csak mindig egyes szám első személyben vigyük kérésünket Isten elé, hanem arról sem szabad elfeledkezniünk hogy nekünk közbenjáró, másokért szóló imádságokat is kell mondanunk.

Sok ember csak imádságot olvas, vagy mond, mert csak a nyomorúság által tanult meg imádkozni. Igazi imádkozásra a SZENTLÉLEK tanít meg minket.

Nem tudom, milyen a te imádságos életed? Őröd-e drága hagyományként a szüleid ajkáról megtanult imádságot, van-e lelkiismeretbeli furdalásod azért, hogy el-elmaradt egy-egy imádság, de azt tudom, hogy a Szentlélek Uristen meg akar téged tanítani igazi imádkozásra. Ne kergesd el hát magadtól, hadd, hogy ajkadra tóduljon minden, amire a Szentlélek tanítani akar. (dr)

ERŐS VÁR

AMERIKAI MAGYAR EVANGÉLIKUSOK LAPJA

Az Amerikai Evangélikus Egyház
Magyar Konferenciájának
lapja.

Szerkesztő és kiadó:
Juhász Imre.

Főmunkatárs: Egyed Aladár

“ERŐS VÁR”
 (“MIGHTY FORTRESS”)

P.O. Box 02148, Cleveland, Ohio 44102.

Published by the
Hungarian Conference
of the Lutheran Church in America.
Issued monthly October to May,
bi-monthly in June/July and Aug./Sep.
No. 8. (117) Vol. XXXII.
NOVEMBER, 1968

Subscription: \$3.00 a year.
Second-class postage paid
at Cleveland, Ohio.

FONTOS!

Minden szerkesztőségi anyag,
kézirát, gyülekezeti hír, úgyszin-
tén a lappal kapcsolatos minden
levelezés, előfizetés és adomány
erre a címre küldendő:

“ERŐS VÁR”
P. O. BOX 02148
CLEVELAND, O. 44102

Az “ERŐS VÁR” előfizetési díja
egy évre csak 3 dollár. Szívesked-
jenek a lejárt előfizetéseket kése-
delem nélkül beküldeni a fenti
címe.

Be nem jelentett címváltozás esetén
a posta a kézbesíthetetlen újságot
megsemmisíti, a kiadóhivatalnak pedig
külön portót kell fizetnie. Erre a költ-
ségre különösen nem-előfizetők, kése-
delmező előfizetők, vagy többéves hát-
ralékban lévők esetében nehéz fedeze-
tet találni.

Ezért kérjük olvasóinkat, hogy min-
den esetben pontosan adják meg címü-
ket a “Zip Code” szám feltüntetésé-
vel együtt! Az újságot “Zip Code”
szám nélkül nem kézbesíti a posta.
Címközlésnél tüntessék fel az utca
megjelölését is; pl. St., Rd., Ave.
Ugyanis egyes postai zónában azonos
nevű utcákat csak így lehet megkülön-
böztetni.

Printed by
Classic Printing Corporation
9029 Lorain Ave., Cleveland, O. 44102

SZÉLJEGYZETEK

Az Amerikai Egyházak Országos Ta-
nácsa (NCO) sokmindenbe fűti bele az or-
rát. Emiatt számosan vádolják ezt a szer-
vezetet “rózsaszínű” elhajlással. Legutóbb
két döntést is hozott egyazon ülészakban.
Az egyik lényegében az, hogy sztrájkra
bízattják a kaliforniai szőlőmunkásokat,
mert meg kell büntetni a “szociális igaz-
ságtalanságok” oldalán álló, kevés munka-
bért fizető szőlőbirtokosokat. A másik
döntésben elítélték ugyan a csehszlová-
kiai szovjet megszállást, de egyben fel-
szólították az amerikai kormányt, hogy
növelje a gazdasági forgalmat a vasfüg-
göny mögötti államokkal, leginkább a
Szovjetunióval (vagyis: jutalmazza meg
azokat, akik szociális igazságtalanságok
brutális eszközeivel nyomják el a nép-
milliókat). Márcsak az a kérdés, hogy
az a rózsaszín nem játszik-e inkább piro-
sast?

Az Ausztriai Magy. Ev. Lelkigondozói
Szolgálat vezetősége körlevélben adta a
világ tudomására, hogy a hazai ev. egy-
házi vezetőség magatartását a csehszlo-
vákiai eseményekkel kapcsolatosan élesen
elítéli és ezért egyelőre nem tartja alkal-
masnak az időt, hogy személyes találko-
zás jöjjön közöttük létre. Kár, hogy nincs
valami átfogóbb magyar ev. szerv a nyu-
gati világban, hogy fontos kérdésekben
egymás felelősségét támogassuk. De talán
az Amerikai Magyar Ev. Konferencia ha-
tározata a magyarhoni ev. egyházzal való
kapcsolatok tekintetében, mely Csehszlo-
vákia megszállásának előestéjén született
meg, méltó társa ausztriai testvéreink ál-
lásfoglalásának...?

Mi mindent elárul egy zárójelbe tett
felkiáltójel! A nemrég Auszt iában járt
magyarhoni ev. egyházi küldöttség beszá-
molójában megemlítették, hogy “19 (!)”
menetes szavazás útján választották meg
az Osztrák Ev. Egyház új püspökét. A
felkiáltójel bizonyára arra mutat, hogy
a magyarországi püspök-“választás” mód-
ja más: az egyetlen jelöltet az állam jó-
váhagyása után egyszeriben egyhangúlag
választják meg... Minek is ilyen fontos
kérdésben teketóriáznai?

A McIntire—Hanson-féle párbeszédet a
hírközlők igyekeztek félremagyarázni.
(Lásd a legutóbbi számunkban az UPI
jelentést.) Dr. C. McIntire, az Egyházak
Nemzetközi Tanácsának az elnöke meg-
vádolta mind az Egyházak Világtanácsát,
mind az Evangélikus Világszövetséget az-
zal, hogy vezetőségükben, bizottságaik-

ban megtérnek olyan személyeket, akik
világosan felismerhetők a kommunizmus
szószólóként, ugyan egyházi köntösben.
Dr. McIntire nem tetto kérdés tárgyává
a vasfüggöny mögötti keresztyének hité-
nek a minőségét. Dr. P. Hansen, aki a
Budapesti Ev. Teológiától kapott díszdok-
torátust, mint az Ev. Világszövetségben a
kisebbségi egyházak ügyeinek titkára Dr.
McIntire kijelentéseit azzal igyekezte
megcáfolni, hogy őt mindenféle jelzőkkel
illette és azt bizonygatta, hogy a vas-
függöny mögötti keresztyéneknek is van
legalább olyan hitük, mint a “nyugatiak-
nak”. Arról azonban mit sem szólt, hogy
a kommunista kormányok mennyire meg-
tanították kesztyűbe dudálni az egyes
egyházak vezetőségét, pedig legutóbbi ke-
leti utazásairól kiadott jelentései nem na-
gyon ígéretesek az egyházak helyzetére
nézve — s amúgyis csak azokról beszél-
hetett, amelyeket engedéllyel meglátogat-
hatott. Talán a budapesti “Evangélikus
Élet” é. hetilapban elsiették, hogy Dr.
McIntire elnököt “értelmetlen keresztes-
vitéznek” titulálták? Dr. Hanson titkár-
ra jobban illett volna ez a megbélyeg-
zés...

Tavaly egyetlen teológusból sem lett
lelkész a hazai ev. egyházban. Idén a
Teológiára nyolc jelentkezőből csak hár-
mat vettek fel. Az 1967 elején életbelé-
pett új egyházi törvény bevezette a társ-
gyülekezeti rendszert, hogy függetlensé-
gük feladása nélkül egymáshoz köeli gyü-
lekezetek “előnyösebben hasznosítsák”
egy-egy lelkész szolgálatát. Ezévből hat
lelkész megy nyugalomba és eddig kilen-
cencen haltak meg. A “Lelkipásztor” c.
ev. folyóiratból kitűnik, hogy a hazai
ev. lelkészi kar átlagos életkora “idő-
sebb”. Illetékes egyházi vezetőség mind-
ezek ellenére azt hangoztatja, hogy oda-
haza nincs hiány ev. lelkészekben. Így is
lehet számolni...

Sajnálattal olvassuk az Ev. Világszö-
vetség hírközlőnyeből azt a megkülön-
böztetést, amellyel akarva-akaratlanul bi-
zonyos helységnevek inkább magyarok
hátrányára kerülnek megemlítésre. Bra-
tislava meg Pressburg, Sibiu meg Her-
mannstadt, Cluj, stb. “magátólértetődők”,
de Pozsony, Nagyszében, Kolozsvár még-
csak véletlenül sem fordul elő. Vajjon
miért? El kell találni feledtetni a világgal,
hogy ezek a városok és a velük összefü-
gő területek ezer éven át a Magyar
Birodalomhoz tartoztak? Bernhardt Béla

HEFTY LASZLÓ:

ARGENTIN naplójegyzetek III.

Gyülekezetünk a megpróbáltatások között erősödött. A vasárnapi iskola hónapról-hónapra gyarapodott. Egymás után konfirmáltak a felnőttek, akiket egykor a római egyházban kereszteltek, ezek közül kerültek ki a loghűségesebb egyháztagok, a vasárnapi iskolai tanítók, a jövőendő presbiterek.

Osztálytermeink kiesinyeknek bizonyultak, mikor szombatoként az ifjúsági csoport összejött, mert az eredeti öt evangélikus ifjú mellett harminc argentin fiú és leány esatlakozott. A bibliórúkat a késő éjjeli órákba nyúló viták követték, tárgyalva a biblia tanításait az argentin társadalmi és vallási, valamint egyéni életükre vonatkoztatva.

A női csoport egymás után adta át a himzett, liturgikus színekben készült oltárterítőket a gyülekezetnek, de gondjuk volt arra is, hogy a városi kórháznak lepedőket, az agmenháznak ruhákat és ágytakarókat, az indián misszióknak gyógyszert és gyermekruhákat juttassanak.

A hetenkénti spanyol nyelvű gyermek és rendes istentisztelet mellett a hó első vasárnapján német, a másodikon angol és a harmadikon magyar nyelvű igehirdetéseket is tartottunk, s így háromszázzal több léleknek nyújtottunk lehetőséget az Isten dicséretére, az evangélium hallgatására és a szentségekkel való élésre.

A magyar istentiszteletet mindig közös ótkelés és baráti együttlét követte. Mig Farkas Vince György testvérünk meg

nem tört Peremtőjéhez, népdalukat tárogatóval, vagy gordonkán kísérte. Gyakran órákon keresztül énekeltük ősi dalainkat, melyeket idővel mindenki megszeretett és megtanult. Hasonló volt a helyzet evangélikus egyházi énekeinkkel is, úgyanyira, hogy amikor nemzeti ünnepünkön Dr. Kuthy Tamás páttert kértem meg, hogy jöjjön el közénk s tartson misét magyarul, ott a római katolikus templomban az összes éneket az evangélikus énekeskönyvből zengte az ünneplő közönség annak ellenére, hogy feleségemen és rajtam kívül senki sem volt evangélikus.

Még a gyülekezet meg sem alakult, már megszerveztük közösen a helyi református gyülekezetrel az első cserkészcsapatot a városban. A csapat "keresztapjának" a katonai repülőbázis parancsnokát kértük fel, aki aztán szívélyesen és eredményesen segített. Példánk követésre talált. Előbb a tengerészeti bázison alakult egy másik csapat, azt követőleg iskolákban és templomokban. Az argentin cserkészszövetség kinevezett kerületi vezetőnek. Három éven belül kétszáz új vezetőt képeztünk ki és tíz újabb csapat alakult. Szokásunkat, hogy az összejöveteleket imával és bibliaolvasással kezdjük, átvették a többi csapatok is, előbb csak Mar del Platán, aztán az egész országban, ugyancsak a hétvégi vezetőképző táborokban tartandó tábori istentiszteletet is. Többször megesett, hogy a négy-öt tucat római katolikus vezetőjelöltnek az evan-

gélikus lelkész tartotta a vasárnapi istentiszteletet.

Gyülekezetünk rendkívüli fejlődésnek indult épp akkor, amikor emberi számítás szerint hanyatlania kellett volna. 1965 novemberében vitorlázó repülőgéppel lezuhantam és eltörtem a gerincem. Deréktől lefelé teljesen bénán feküdtem a kórházban. Ekkor a laikusok léptek a lelkész helyébe és minden programot tervszerűen lebonyolítottak. Karácsony napján, egész csodálatosan, feloldódott a bénaság és két hónappal később, deréktől állig gipszben ugyan, de mankó és bot nélkül folytattam a munkát.

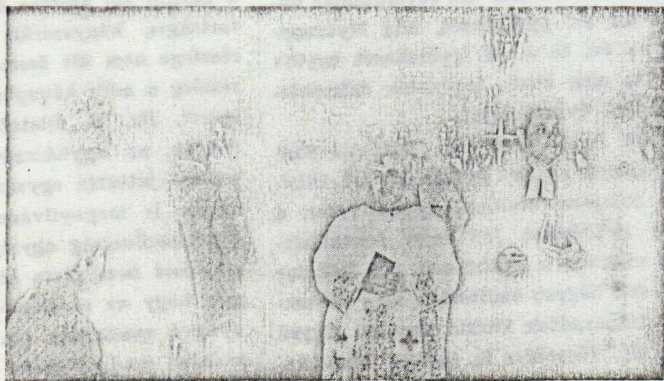
Közben, még mikor bénán a kórházban feküdtem, hordágyon elvittek az Argentinában első felekezetenfelüli kápolna felavatására a béna gyerekek intézetében, ahol az igehirdetést tartottam. Ez az alkalom nagy hatással volt nemcsak a több száz béna gyerekekre és a jelenlevőkre, de reám is.

Másfél hónap múlva a helyi római katolikus püspök "koncilium" hetet tartott, melynek záró istentiszteletén az igehirdetésre engem kért fel. Jelen volt hét másik püspök, több mint száz pap és a katedrális zsúfolásig megtöltő hívek. Ez volt Argentinában az első alkalom, hogy egy protestáns lelkész hirdette az Igét a római katolikus püspök szószékéből. Még ennél is nagyobb feltűnést keltett mind az argentin, mind a nemzetközi sajtóban, amikor Dr. Enrique Rau, a helyi püspök a "Divino Maestro" evangélikus gyülekezetben így kezdte igehirdetését: "Boldog vagyok, hogy itt lehetek..."

Kapcsolatunk a római katolikus papokkal és különösen a jezsuitákkal, akik szintén meghívtak, hogy rendházukban prédikáljak (sőt, hogy feleségem is vendégük lehessen, rendházuk történelme folyamán első alkalommal felemelték a clausurát, majd még két ízben megismételték ezt a rendkívüli intézkedést), egyre nőtt. Csaknem naponta volt alkalmam bizonyosságot tenni papjaik előtt evangéliumi hitünkről és szolgálatunkról gyülekezetünkben.

Az elmúlt öt esztendő alatt több és nagyobb megpróbáltatásnak voltunk kitéve, mint valaha, de olyan közel éreztük az Urat hozzánk és olyan nyugodtak és boldogok voltunk, mint még soha előtte. Amikor az embernek nincs más reménye, "csak" az Isten, akkor veszi észre, hogy mindaz, amit Jézuson keresztül kinyilatkoztatott: Igazság és abban kételkedés nélkül bízhat.

LELKÉSZI JUBILEUM CARACASBAN

Pósfay Györgyöt 25 éve, 1943 szeptemberében avatta lelkésszé Raffay Sándor püspök. Erről emlékezett meg a venezuelai Caracasban levő gyülekezete szept. 22-én, ünnepi istentiszteleten, melyen az igehirdetést Dömötör Ede ferences atya végezte János 20:21 alapján.

AZ EGYHÁZ HÍREI

ÉSZAK-AMERIKA

● Az "American Lutheran Church" egyház októberben tartotta országos közgyűlését Omahában (NB). Több jelentős határozatot hoztak, melyek közül a következőket emelhetjük ki. 1) Kimondták, hogy készek a szószék- és oltárközösségre az Amerikai Országos Evangélikus Tanács többi egyházaival; ami gyakorlatban azt jelenti, hogyha legalább 12 ALC egyházkerület ezt a döntést ratifikálja, ez a közösség a "Lutheran Church in America" egyházzal automatikusan létrejön. 2) Kifejezték készségüket a többi am. ev. egyházzal való egyesülés kérdésének a megtárgyalására, amennyiben azok is hajlandók tárgyalni ebben a tekintetben. 3) Elhalasztották a belépést az Amerikai Egyházak Országos Tanácsába. 4) Elutasították annak jóváhagyását, hogy lelkiismereti okokra hivatkozva bárki is megtagadhassa a katonai szolgálatot általa helytelennek tartott hadieseményekkel kapcsolatban. 5) Pártolólágot döntöttek abban, hogy a többi ev. egyházzal karöltve, egységesítetten történjék az egyetemi ifjúság ev. lelkigondozói szolgálata.

● November közepén tartották meg a három legnagyobb ev. egyház védnöksége alatt a nemiség, házasság és családi élet teológiai kérdéseivel foglalkozó konferenciát. Részletek még nem kerültek nyilvánosságra.

● A "hálaadás-ünnep" (nov. 28) alkalmából a "Lutheran World Relief" szervezet takarók és gyermekruhák gyűjtését szorgalmazza általános szükség kielégítésére, míg az ádventi időben a bafrai ínség leküzdésére pénzgyűjtést szervez. A egyes lelkészi hivatalok veszik át az adományokat, ill. adnak további felvilágosítást.

● Az 1965-ben kezdeményezett, immár hetedik országosrangú ev.—r. k. konferencia témáját az úrvacsoratan és a pap-ság kérdése szolgáltatta; mindkét fél ismertette a maga dogmatikai álláspontját, részletek megtárgyalására jövőbeni konferenciákon kerül sor.

● Az Országos Felekezeti Liturgiai Bizottság megegyezett a Niceai Hitvallás, a "Sanctus" és a "Gloria in Excelsis" közös (angol) szövegében, s ezeket az egyes felekezetekben elfogadásra és használatra ajánlja. Korábban jelentettük már, hogy hasonló megegyezés történt a Miatyánk és az Apostoli Hitvallás tekintetében. Ebben a bizottságban a r. k. egyház képv.

selői is munkálkodtak. Az érintett felekezetek még nem hoztak ratifikáló döntéseket.

● Az atlantai országos közgyűlés jóváhagyásával 33-ra emelkedett a "Lutheran Church in America" egyházban az egyházkerületek száma úgy, hogy dél- és északkeleti egyházkerületre bontották az "Eastern Pennsylvania Synod" egyházkerületet.

● A Néger Ev. Lelkészek Szövetsége néhány héttel ezelőtt harcot hirdetett meg ("to eradicate with militant intent") az ev. egyházakban uralkodó (???) faji megkülönböztetés ellen, mondván, hogy csak így lehetnek hűek az evangélium hirdetésére való elkötelezettségükhöz.

● Az elnökválasztással kapcsolatos szenátusi és kongresszusi választások folytán a szenátorok közül ketten, a képviselők közül nyolcan evangélikusok. Valamennyi republikánus.

MAGYARORSZÁG

● Ülést tartott az országos ev. presbitérium, melyen kijelentették, hogy az egyháznak elleneznie kell mindazokat a befolyásokat, amelyek veszélyeztetik a szocializmus (=kommunizmus) ügyét.

● Meghalt id. Benkóczy Dániel szegedi, Lakatos György vései ev. lelkész és Molnár Gyula baranyaszombati ny. ev. lelkész.

● Csepregen imaházat, Rábaszentandrászon gyülekezeti termet, Oroszlányban új lelkészlakot vett használatba, Bükkön, Bezin és Hidason templomot újított, Békéscsabán 250., Pécsen 100., Soboron alakulásának 40., Péterin 138., Kelenföldön templomszentelésének 40. évfordulóját ünnepelte az ev. gyülekezet, míg Nyáregyházán az ev. és a ref. gyülekezet együtt ünnepelte meg közös temploma felszentelésének 75. évfordulóját.

● Szebik Imre Miskolcon, Cserháti Sándor Szegeden az ev. gyülekezet új lelkésze. A lelkézszennteléssel kapcsolatban a szegedi gyülekezet 108 éves fennállásáról írt cikkben a gyülekezet hét lelkésze közül csak négyet említettek meg névszerint; a kimaradtak között van Nt. Egyed Aladár ny. főesperes is, lapunk főmunkatársa.

● Az Ev. Világszöv. ökumenikus intézetének profeszori minőségében dr. Vajta Vilmos októberben az ev. egyház vendégként egy hétig tartózkodott Magyarországon. Különböző lelkészi csoportoknak

tartott előadásait "A dialógus teológiai vonatkozásai", "Az Istentisztelet és a szekularizáció", és "Az evangélikus hit meg a II. vatikáni zsinat" témakörökben mozgottak. Budapesten, Szegeden és szálló városában, Kecskeméten prédikált.

CSEHSZLOVÁKIA

● Meghalt dr. Katina Lajos szlovák ev. püspök. Rövid időn belül a szlovák evangélikusok második püspöküket vesztették el. Dr. Katlovsky István kassai ev. püspök ezév elején halt meg.

● Rövidesen megújításra kerül az állam és az egyházak együttműködését szabályozó egyezmény. Csak a politikai helyzetből lehet következtetni egyelőre, hogy a január—augusztus közötti reformok az egyházakban is korlátozást szenvednek majd.

● A Pozsony közelében lévő ev. teológia jelenlegi tanévére 20 hallgató iratkozhatott be.

SZOVJETUNIO

● Alexei moszkvai orthodox patriárka és a Baptista Unió vezetősége elutasították az Egyházak Világtanácsa vezetőségének a csehszlovákiai szovjet megszállást megbélyegző nyilatkozatát. Hozzájuk kellett csatlakozniuk a lett- és észtszlovák ev. egyházak vezetőinek is, no meg a keletnémet ev. békepapok szövetségének szintén azal a magyarázattal, hogy Csehszlovákia megszállásának célja a "hazafias (=kommunista) erők katonai megsegítése" volt kizárólag.

NÉMETORSZÁG

● Az Evangéliumi Egyházszövetség (EKiD) történetében először fordult elő a berlini fal építése óta, hogy a megosztottságra kényszerült közgyűlés keleti részlege nem ült össze, amikor a nyugati részleg a múlt hónapban Spandauban ülésezett. Dr. H. Dietzfelbinger, bajor ev. püspök, az Egyházszövetség elnöke kifejezésre juttatta egyrészt azt a keleti zónában is megnyilvánult óhajt, hogy az Egyházszövetség egységét fenntartsák, de másrészt nem zárta ki annak a lehetőségét, hogy az ateista—materialista alapon nyugvó szocialista (=kommunista) társadalmi rend nyomása a keleti részleg önállósulását, ill. elszakadását és önvédelmi tömörülését eredményezheti. Már is elhangzottak olyan politikai hangok, amelyek az Evangéliumi Egyházszövetség egységének a megbontását követelik kommunista részről.

KENDŐZETLEN IGAZSÁG

Itt a törvények, de nagyon is szigorú törvények határozzák meg a "mindenható"; az apróhirdetések népszerű világát. A köznapi élet valóságos vonásai rajzolódni ki a kínálat és kereslet közlőményoiben. Meg is hálálja a közönség ezt a "realizmust": többen és szorgalmasabban olvassák ezt a rovatot, mint bármilyen más irodalmi "műfajt". Am a közelebbi vizsgálat itt is megkérdőjelezi

a tömör szövegek realizmusát. Alaposabb elemzés ugyancs kimutatja, hogy a mind-irodalom létrejöttét nemcsak az a törvény határozza meg, hogy az adott témát minél teljesebben jelenítse meg, hanem az is, hogy a gondosan megválogatott szavak a másik félben minél nagyobb érdeklődést, sőt: kíváncsiságot, ellenállhatatlan vágyat ébresszenek. Ezt a lélektani hatást célozzák a szövegben ügyesen elhelyezett "ingerlő szavak". Például: ha valaki egy kicsit kisubickolja megvéhéd autóját, máris így hirdeti: "igényesnek" eladó. Ha valaki szabadulni akar megművelhetetlen, sziklás, szakadékos telkétől, így kínálja: olcsó telek "gyönyörű kilátással" eladó. No és a házassági hirdetések! Azokban mindenki művelt, mindenki jó megjelenésű, otthont szerető, melegsívű. ... Szinte állandóan ismétlődik ez a kifejezés: "önhibáján kívül" elvált férfi vagy nő keresi hűséges társát. Érdemes itt egy percere megállni és mélyebben elgondolkozni.

Volt ilyen valaha is, hogy valaki "önhibáján kívül" vált el? Könnyes szemű fiatal asszonyok gyakran panaszoznak: olyan rendes volt addig, amíg össze nem kerültek. Csak azután derült ki, hogy... Ő tehát nem hibás, csak a férfi. Valóban? A tudatlanság és meggondolatlanság nem "önhiba"? A szerelem vakasága nem önhiba? Hogy mindig csak a másik félnek a hibáját látom, az nem önhiba? És amikor a házassélet nehézségeiből egyenesen a válóperbe fut be valaki, az nem önhiba? Amikor nem akar megbocsátani, nem tud tűrni, nem tud remélni, az nem önhiba? A magunk részéről határozottan óvnánk minden felebarátunkat attól, hogy olyan valakivel kössön házasságot, aki "önhibáján kívül" vált el előző házastársától. Az ilyen tudniillik annyira nélkülözi a házassélethez nélkülözhetetlen ismereteket, hogy ez már előre árnyékot vet a köteendő új házasságra. Sokkal több bizalmunk lenne az iránt, aki tudna így beszélni: én is hibáztam; sőt: talán én súlyosabban felelős vagyok a házasságunk felbomlásáért, mint a másik fél. De sok mindent tanultam eddigi botlásaimból. Segítsetek, hogy ezután okosabban éljek!

A rohanó idő árjában e cikkünk befejező része decemberi számunkban jelenik meg.

Pál apostol egy helyen ezt írja: "... az igazsággal kelletjük magunkat" (2. Kor. 4:2). Az emberek általában hazugságokkal, hazugsággal, nagy ígéretekkel kelletik magukat. Szinte kéri közülük az, aki vállalja az igazság kockázatát s így "kelletik magát": tökéletlen ember vagyok. Sokat botlottam már életemben, de szeretnék tisztán, emberségesen élni. Azért is érdemes ezt a kockázatot vállalni, mert ez a másik embert is állásfoglalásra kényszeríti. Lehet, hogy valaki megbotránkozik a kendőzetlen igazságon s ezt mondja: hát te ilyen vagy? Akkor nem is kellesz nekem. Ez nem tragédia, hanem inkább örövendetes tisztázódás. Bizonyára lesznek mások, akik örömmel veszik a becsületes beszédet s így válaszolnak reá: de jó, hogy így szóltál. Én is ilyen vagyok s úgy látom, hogy mi ketten nagyon jó testvérek tudnánk lenni. Az önreklámozás falakat emel az emberek közé. Haszontalan papírfalak ezek, de elegendők arra, hogy megakadályozzák a valóságos találkozást ember és ember között. Jézus Krisztus igazsága: a felismert bűn és az elfogadott kegyelem együttes valósága teremt elszakíthatatlan közösséget az emberek között.

— Hitből Élünk —

Adományok az "Erős Vár"-ra

Köszönettel nyugtázzuk az előfizetéseken felül beérkezett alábbi lapfenntartói adományokat:

\$150: Amerikai Magyar Evangélikus Konferencia; Clevelandi Első Egyház. — \$27: Schatz Éva (Bethlehem). — \$24: Végh Károly (Trenton, NJ). — \$13.40: Micheller János (Fort Saskatchewan, Alta.) — \$8: Bernhardt Béla (Shelby, OH). — \$7: Dr. Horthy Aladár (Kennebec, SD), dr. Lelbach Antal (Cleveland). — \$5: B. B., Kiss M. Pál (Cleveland). — \$4: Nemesók György (Willowdale, Ont.). — \$3: Novák Dezső (Elyria, OH). — \$2: Balogh János, Botos Imréné, Egyed Aladár, Földényi Alajos, Gömör Gyula, Horváth Józsefné, Jancsó Borbála, Könyves Mihály, Oeverák Györgyné, Szabó Józsefné, Szlaukó Mihályné (mind Cleveland), Bakó Zsuzsanna (Bronx, NY), dr. Bothár László (Chicago), Hegedűs Lajos (Bethlehem), dr. Jász Tibor (Taylor, MI), Kelemen Terézia (Buffalo), Kondor Mihály (Detroit), dr. Kőrös János (Toronto),

IRATTERJESZTÉSÜNKBEN KAPHATÓK:

Biblia (5x8 incs)	2.50
Biblia (4x6 incs)	2.50
Újszövetség (új fordítás)	1.50
Hegyi beszéd (új ford.)	0.10
János evangéliuma (új ford.)	0.15
Lukács evangéliuma (új ford.)	0.15
Keresztyén énekeskönyv (1957)	
(gazdag imádságos rész)	2.50
Luther Kiskátéja	0.50
A keskeny út vándora	
(rajzos evangélicizáció)	0.25
Az Evangélium igazsága magyar	
evangélikusok kézikönyve, 406 o. 3.00	
Itáli oltár imádságoskönyv	1.00
Utravaló (áhitatoskönyv)	3.25
Vadócba rózsát oltok (Mécs László	
versei)	6.40
Pásztorokkal vagyok útbán	0.50
Király K.: Kat.—Prot. Egység-	
törekvések	2.00
Bunyan: Zarándok útja	1.50
Fiers: Isten pénzügyei	0.25
Igés falitábla (8 féle)	0.15
Bibliajelzők	0.01
Beteglátogatási lapok	0.03
Konfirmációi emléklap	0.10
Levelezőlapok	0.02

KONFERENCIAI ELŐADÁSOK:

Mi az igazság? (160 old.)	1.40
Ecce Homo (240 old.)	2.00
Mit cselekedjünk? (300 old.)	2.00
Ádám, hol vagy? (234 old.)	2.00
Amíg időnk van (342 old.)	2.50

Penti árakban a postai szállítási költsége is benne van.

Ingyen traktátusok (hitébresztő füzetkék) nagy választékban. Kérésre küldjük. 10 cent postaköltség.

Megrendelések e címen:

ERŐS VÁR

P. O. Box 02148

CLEVELAND, Ohio 44102

A csekkre, vagy postautalványra csak ezt írjuk: ERŐS VÁR.

Markovits Pál (Pittsburgh), N. N. (Tecomseh, MI), Pírka Anna (Detroit), Prinner Ede (Poughkeepsie, NY), Schröder Istvánó (Toronto), Szalai Károly (Southgate, MI), Tóth Józsefné (Ontario, CA), Ujvári János (Grand Rapids, MI), Valkus György (Perrysburg, NY). — \$1: Donó András, Pursch Károlyné, br. Schönberger Ernőné (mind Cleveland), Bátorri Lajos (Brooklyn, NY), Molnár Jánosné (Buffalo), Molnár Júlia (Buffalo), dr. Raffay Zoltán (Toronto), Ragályi Jánosné (Braddock, PA).

Felülfizetések a Luther könyvekre. — \$8: Dr. Lelbach Antal (Cleveland), Mészáros Sándor (Fremont, OH), — \$3: Besztercei György (Highland Park, NJ),

Dömötör Tibor (Akron), Faragó György (Cleveland), Fides Károly (Pittsburgh), Kocsis János (Toronto), Lohoczky Éva (Pittsburgh). — \$2: Flash Rudolf (Bronx, NY), Bálint Pál (Cleveland), Boross Júlia (New Brunswick). — \$1: Beodray Ferencné (Cleveland), Berecz Sándorné (Denver), Ferezezy Márton (Cleveland), Bakó Zsuzsanna (Bronx, NY), dr. Bothár László, Daffé Pál (Chicago), Földényi Alajos, Hornyák Mihály, Jány István, dr. Kováts Vilmos (mind Cleveland), Drumm Ferdinánd (Altadena, CA), Kádas Imre (Rochester, NY), dr. Kardos Béla (Washington), Bede Miklós (Buffalo), Gáll Edéné (Chicago), Mészáros Kálmán Gaithersburg, MD), Gömörly Gyula, Lé-

nárt János (Cleveland), v. Hefty Frigyes (Santa Monica, CA), Harsány Józsefné (Nixon, NJ), Láng Ferenc (Scarborough, Ont.), — \$0.50: Lencsés András (Cleveland). — Az adományok nyugtázását folytatjuk.

GYÜLEKEZETI HÍREK

CLEVELAND — NYUGAT

Lelkész: Juhász Imre

Templom: W. 98 & Denison Ave. — Lelkészi hivatal: 3245 W. 98th St., 44102). Tel.: 961-6895. — Istentisztelet minden vasárnap de. 9:30-kor angolul, 10:45-kor magyarul. — Úrvacsoraosztás minden hónap első vasárnapján és az ünnepnapokon. — Vasárnapi iskola de. 9:30-kor angol, 10:45-kor magyar nyelven.

Az ACT (Act in Crisis Today), országos egyházunk 6½ millió dolláros rendkívüli gyűjtésével szemben nemcsak gyülekezetünkben, hanem szerte az ohioi egyházkerület angol nyelvű egyházaiban is meg lehetőséggé ellenállás nyilvánul meg. Híveink nemcsak a havi 5 (15 hónap alatt összesen 75 dollár) befizetését sokalják, hanem a befolyó pénzek felhasználási területeit és módját is kifogásolják. — Betegeink: kórházi ápolásban részesültek s már ott-hon vannak Bónis András és Segul István. — Eltemettük nov. 6-án Tomási Károlyt 79, nov. 12-én özv. Hartman Mártonnét 80 éves korában. "Isten örök életet adott nekünk az Ő Fiában." 1 Ján 5: 11. — A környéken egyre szaporodó rombolások elkövetői, éretlen suhancok, már templomunkat sem kímélik meg. November 24-én este kövekkel bezúrták a templom 5 színes ablakát, előző éjjel pedig belöttek a paplak ablakán. A rendőri nyomozás folyik, de nem sok eredménnyel kecsegtet. — Már most felhívjuk a figyelmet arra, hogy vasárnapi iskolánk angol és magyar tagozata ismét szép karácsonyi előadással várja a gyülekezet minden egyes tagját dec. 22-én, vasárnap este 7-kor az egyház nagytermében. Karácsony

1. ünnepén, dec. 25-én este 10-kor magyar vasárnapi iskolásaink a WXEN rádióállomás ifjúsági műsorán szerepelnek. Ugyanezen az állomáson (106.5 MC) hallható rádiós istentiszteletünk is szombat délutánonként, 4 órai kezdettel.

TORONTO

Lelkész: Buthy Dénes

Lévita: Láng Ferenc

Templom: First Lutheran Church, 116 Bond St. — Istentisztelet minden hónap első és harmadik vasárnapján du. 4:30-kor.

ERŐS VÁR gyülekezeti megbízott és lapterjesztő: Láng Ferenc, P. O. Box 142, Scarborough, Ont.

Templomunk külső tatarozása teljesen befejeződött. November 10-én ünnepi istentiszteleten gyönyörködött a gyülekezet megújult templomában. Egyházunkat ezen az ünnepségen Láng Ferenc lévitánk képviselte, aki az ünneplő First Lutheran Church lelkészét és népét az istentiszteleten szívből jövő szavakkal köszöntötte német és angol nyelven. Az istentisztelet után a német gyülekezet nőegylete látta vendégül a résztvevőket. Az ebéden jelenlevő dr. Albert Lotz, a kelet-kanadai egyházkerület elnökével lévitánk megbeszélést folytatott a magyar gyülekezetnek az egyházkerületbe való felvételével kapcsolatos problémákról. A beszélgetés eredménye képpen dr. Lotz megígérte, hogy részt vesz presbitériumunk 27-i ülésén, ahol megismerkedik egyházunk vezetőségével s további tájékoztatást nyer problémáinkról. Remélhető, hogy ez a személyes találkozás jó hatással lesz egyházunk jövőjére.

Mindennapi kenyér

1968. DECEMBER HÓ

ADVENT 1. VAS. — DEC. 1.

Heti ige: Zak 9:9

1. Mát 21:1-9. — Zsolt 24.
2. 2 Kor 1:18-22. — Ézs 56:1-8.
3. Kol 1:9-14. — Ézs 57:14-21.
4. 1 Móz 49:8-10. — Ézs 58:1-12.
5. 4 Móz 24:15-18. — Ézs 59.
6. Zsid 10:19-23. — Ézs 60:1-11.
7. Jel 22:12-21. — Ézs 61.

ADVENT 2. VAS. — DEC. 8.

Heti ige: Luk 21:28

8. Luk 21:25-33. — Zsolt 80.
9. Zsid 6:9-12. — Ézs 62.
10. 2 Pét 1:2-11. — Ézs 63:7-19.
11. Jel 2:1-7. — Ézs 64.
12. Agg 2:1-9. — Ézs 65:1-12.
13. Luk 17:20-25. — Ézs 65:17-25.
14. Jel 3:14-22. — Ézs 66:10-14.

ADVENT 3. VAS. — DEC. 15.

Heti ige: Ézs 40:3, 10

15. Mát 11:2-10. — Zsolt 85.
16. Luk 1:5-25. — Ézs 66:18-24.
17. Luk 1:57-70. — Luk 1:1-20.
18. Luk 3:10-20. — Luk 1:21-25.
19. Ján 1:15-16. — Luk 1:26-38.
20. Ján 1:29-31. — Luk 1:39-56.
21. Luk 7:29-35. — Luk 1:57-66.

ADVENT 4. VAS. — DEC. 22.

Heti ige: Fil 4:4-5.

22. Ján 1:19-28. — Zsolt 19.
23. Ézs 45:1-8. — Luk 1:67-80.
24. Mik 5:1-4. — Luk 2:1-7.
25. Karácsony I.

Ján 1:1-14. — Luk 2:8-14.

26. Karácsony II.

Tit 3:4-8. — Luk 2:15-20.

27. Ján 21:19-24. — Luk 2:21-24.
28. Mát 2:13-18. — Luk 2:25-35.

KAR. U. VAS. — DEC. 29.

Heti ige: Luk 2:29-30

29. Luk 2:25-40. — Zsolt 71:14-24.
30. Ján 12:44-50. — Luk 2:36-40.
31. Róm 8:31-39. — Zsolt 121.